

De vruchten van het Amerikaans leven

James T. Farrell e.a.

Takiss Fillios was een sterke herdersjongen. Zijn geboorte-streek lag precies in de holle vallei tussen twee bergen in Arcadia, Griekenland, in het centrale deel van de Peloponnesus. Hij werd grootgebracht op geitenmelk en zwartgeblakerd brood waarvan de aangebrande korst niet werd verwijderd zodat men per pond meer brood had. Zijn moeder werkte hard en verkocht een stuk land dat genoeg koren voortbracht om het gezin een jaar lang te onderhouden, waarmee ze zijn overtocht naar Amerika betaalde. Want in Amerika waren de straten geplaveid met goud; waren de gebouwen hoger dan de bergen; de vrouwen gingen er allemaal gekleed als prinsessen en de mannen bulkten er van het geld; iedere jongen had er een fiets; en iedere man en iedere vrouw had er een auto.

Toen hij dertien was, kwam Takiss, die nogal groot was voor zijn leeftijd aan in het paradijs dat bekend staat onder de naam Chicago. Op het station werd de angstige en verwarde jongen afgehaald door een familielid die hem naar een huis aan South Halsted Street bracht. Takiss werd, uit een sluw soort naastenliefde, onmiddellijk door het familielid in dienst genomen tegen vijftien dollar per maand en het voorrecht op de marmeren plavuizen van de keuken te mogen slapen. Hij zei tegen Takiss, dat alle succesvolle Grieken zo begonnen waren, en hij liet de jongen Griekse kranten

zien waarin foto's stonden van geharde Grieken met een snor, eigenaren van restaurants en snoepwinkels die vertelden hoe ze zich omhooggeknokt hadden en die zichzelf aanboden als geschikte partijen voor een huwelijk. Tenslotte adviseerde het familielid nog, dat de moeder van Takiss al wat ouder werd en dat hij haar een deel van zijn inkomsten moest sturen om haar te ondersteunen.

Takiss kwam er al snel achter wat het leven in het paradijs inhield. Werken van zes uur 's morgens tot zes uur 's avonds en in het weekeinde zelfs nog later, dat hield het in. Het hield ook in: de winkel vegen, de vaat doen, ramen zemen, poetsen, opruimen, dweilen, boodschappen doen.

De avondschool bezoeken om Engels te leren terwijl hij zijn ogen maar amper open kon houden en waar ze hem regelmatig uitlachten om zijn blunders. Het betekende dat hij te voet kon gaan, in een buurt woonde met vuile straten, waar kolengruis, as, rook en giftige uitlaatgassen van auto's zijn neusgaten verstopten en hem deden hoesten. Het